HERÄÄ SUOMI 卐

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 9 | VASTAAVA TOIMITTAJA A. KALSTA | 1933

PERJANTAI | ELOKUUN 11 P:NÄ

Valtiollinen elämämme perustuu keinotekoiseen puoluekarsinoitumiseen, siksi kulutetaan edustajapaikkojen valtaamiseen ja niiden säilyttämiseen enemmän tarmoa, kuin itse valtiolliseen työhön.

卐 TULILINJOILTA 卐

Kauppalehti „rysän päällä”

l. pörssihuijarien asialla?

T.k. 3 p:nä kirjoitti Kauppalehti otsikolla »Maatalouden avustusvaatimusten johdosta» maatalouden luotto-oloista ja teki sen tavalla, joka osoittaa, että tämä liikemaailman äänenkannattaja huolimatta vakuutteluistaan vähät välittänee maamme pääelinkeinon tukemisesta. Sille lienee pääasia pörssikeinottelijoitten edut sikäli, mikäli arvoisa lehti totta tarkoittaa kirjoituksellaan.

Lehti kirjoittaa ensin siitä, mitenkä meillä liiaksi puhutaan pulasta ja sen parantamisesta, mitenkä meillä pulanparantajat liiallisella hosumisella muka vain »myrkyttävät» pulassaolijoitten mielet ja sumentavat »terveen arvostelukyvyn» sekä loppujen lopuksi, ettei meillä maatalouspula läheskään ole niin suuri, kuin miksi se huudetaan, vaan että pulan »voimamiesten» »suuri luku pian alkaakin olla pulamme kaikkein vakavin puoli».

Lehti väittää, ettei maatalouden keskimääräistä tuottoprosenttia, joka on tilastomiesten laskelmien mukaan 2,5—3 %, voi asettaa perustaksi, kun on kysymys maatalousluoton korosta, koska on sellaisiakin maanviljelijöitä, jotka saavat maan tuottamaan 7—9 % ja koska maatalouden tuottoprosentti ei ilmaise maanviljelijän maksukykyä, syystä että maatalouden harjoittajalla saattaa olla muitakn tuloja, jotka voidaan käyttää maatalousluoton maksuksi. Tämän jälkeen lehti jatkaa:

»Ei suinkaan kukaan, joka säilyttää vielä edes jonkunverran vastuuta yrittäjän itsensäkin kannettavaksi, voi kohtuudella vaatia, että korkokanta on alennettava 3—4 %:iin senvuoksi, että eräät maatilat, joilla on velkaa esim. 10 % niiden maatilaomaisuuden arvosta, antavat vain 3 %:n tuoton maatilapääomalle. Tuollaisella järjettömällä vaatimuksella on sitäkin vähemmän tosiperustaa, kun taitavien viljelijäin tilat samaan aikaan niiden suuresta velkataakasta huolimatta tuottavat 7—9 % pääomalle. *Jos asetuttaisiin tuollaiselle porvarillisen talousjärjestelmän vastaiselle kannalle, niin voisivat ne osakkeidenomistajat, jotka ovat nousukonjunktuurissa ostaneet pörssistä osakkeita kalliiseen kurssiin, nyt myöskin vaatia, että korkoa on alennettava, kun heidän osakkeensa nykyisin antavat kovin alhaisen tuoton niihin sijoitetulle pääomalle.* (Kurs. meidän).

Siinä lehti tosiaankin paljastaa oikean karvansa, kenen asioilla se liikkuu. Kyllä on sokeus liikemiesten äänenkannattajassa huipussaan, kun voidaan verrata pörssikeinottelijoita, huijareita, henkilöitä, jotka eivät mitään tuota, vaan saalistavat vain toisten työllä, — maanviljelijöihin, luovan työn harjoittajiin ja asettaa nämä toistensa rinnalle. Siis niitä, jotka pörssissä keinottelevat, voittavat vaivatta ja ansiotta suunnattomia summia, pitäisi ruveta yhteiskunnan (luovan työn) tukemaan silloin, kun ne joskus sattuvat huijauksessaan erehtymään. Ja pitäisikö vielä jatkuvasti ajatella niin, että jos maatila on 10 % arvostaan velkautunut, niin kestää vielä pitkän ajan, ennenkuin loppu 90 % on syöty — rahamahdin taskuun ja pitäisikö yhä vain ajatella niin, että maanviljelijällä tulee olla »muitakin tuloja, joilla hän voi tyydyttää rahamahdin saalistushimon.

Enemmän vain Kauppalehti sitä lajia, kyllä Suomen kansa lopultakin herää.

Muunnettua totuutta!

„Sosialidemokraatti“ ei aja työläisten ja työttömien asiaa.

»Suomen Sosialidemokraatti», joka jatkuvasti esittää lukijoilleen vääristeltyjä tietoja Italian oloista, esitteli äsken lukijoilleen seuraavan palasen:

»*Kylmiä numeroita.*

Niille kansalaisille, jotka ovat joutuneet fascististen valheiden ja kaunomaalausten hämäämiksi, on terveellistä huomauttaa seuraavasta seikasta:

Samana aikana kuin kansanvaltainen Suurbritannia maksaa 2,500,000 työttömälleen avustuksina 120 milj. puntaa, maksaa fascistinen Italia 1,038,000 työttömälleen 2,6 milj. puntaa. Italia käyttää työläistensä avustamiseen vain 5—6 % siitä, mitä Suurbritannia. Vieläkö parempia todistuksia tarvitaan?»

Nämä numerot ovat todella »kylmiä», sillä ne on esitetty tietoisesti väärässä valossa. On mahdollista, että Italiassa on jossakin tapauksessa maksettu työttömille 2,6 milj. puntaa. Todellisesti *ei Italian valtio anna mitään työttömyysavustusta,* kuten olemme k. o. maasta saaneet oikeita tietoja, vaan *valtio järjestää yleisiä töitä työttömille,* töitä, joissa he ansaitsevat muutakin, ei vain leivän itselleen ja perheelleen. (Toisin kuten meillä, jossa töissä olevien perheitä elättävät kunnat.) Ne työttömät, jotka jostakin syystä eivät pääse, tai sovi töihin, *saavat elatuksensa fascistisilta järjestöiltä.* Onko edes sosialistisista lehdistä nähty, että Italian työttömät kärsivät nälkää — päinvastoin huolehtivat fascistijärjestöt työttömistä niin hyvin, että esim. viime kesänä ne järjestivät *yli 400,000:lle työttömän perheen lapselle* ilmaisen, hauskan kesäsiirtolan, tai kesänviettopaikan.

Mikään maa ei ole inhimillisemmin kohdellut työttömiään kuin Italia — mikään maa ei ole heitä huonommin kohdellut kuin sosialistinen Venäjä. Johtuuko nämä »Sosialidemokraatin» väärät tiedot kateudesta? Mitä syytä olisi lehdellä, jos se olisi oikea työläisten lehti, vihata valtiota, joka huolehtii työläisestä aivan yhtä hyvin kuin herrasta — valtiota, jonka johdossa on työläispiirien edustaja, jonka johtavassa järjestössä on enemmistö työläisiä.

Uutta järjestelmää vaaditaan U. S. A:ssa.

Ei marxilaista, kuten „Sosikraatti” luulee, vaan kansallissosialistista ohjelmaa.

Amerikan farmarien- ja työläisten kongressin julistusta luulee »demokraatti» marxilaiseksi, siksi, että se tuomitsee vanhan järjestelmän. Eikö punaisella taholla aleta viimein tunnustaa, että on olemassa kolmaskin järjestelmä, kaikkein uusin ja tehokkaimmaksi todettu. Jokainen aikaansa seurannut voi todeta, kumpi uusi järjestelmä on paraiten auttanut hädänalaisia. On vain kaksi esimerkkiä, joilla on ollut aikaa päästä tuloksiin s. o. marxilainen Venäjä ja fascistinen Italia.

U. S. A:n farmarien ja työläisten kongressin ponnet ovat puhtaita kansallissosialistisia vaatimuksia. Kiitos »Sos.dem.», että lainaatte palstojanne aatteellemme!

Koko artikkeli on seuraava:

»Me emme tule kuolemaan nälkään runsauden ympäröimänä.»

Amerikan farmarien ja työläisten kongressin julistus.

Voimakas syytösasiakirja nykyistä taloudellista järjestelmää vastaan.

»Amerikan-kirjeenvaihtajamme, toveri Oskari Tokoi, kiinnitti hiljattain huomiota erääseen suureen, koko Amerikan Yhdysvallat käsittäneeseen työväen ja farmarien kokoukseen, jonka tarkoituksena oli nykyisen kapitalistisen kriisitilanteen käsitteleminen ja erikoisen »itsenäisyysjulistuksen» laatiminen sitä silmällä pitäen. Kokous laatikin tällaisen julistuksen.

Amerikan historiaa tuntemattomille on syytä mainita, että ensimmäinen »Declaration of Independence» (Itsenäisyysjulistus) laadittiin ja hyväksyttiin jo v. 1776. Silloin vain 13 osavaltiota käsittänyt Amerikan Yhdysvallat sanoutui irti Englannista ja lähti itse määräämään tulevista kohtaloistaan. Tämä silloin laadittu julistus on maailmanhistorian merkityksellisimpiä, ja mainittu työväen ja farmrien kokous on nyt tahtonut tehostaa oman julkilausumansa tärkeyttä — arvaamattoman tärkeä se onkin — antamalla sillekin nimeksi »Declaration of Independence».

Olemme saaneet mainitun julkilausuman yksityiskohtaisen sanamuodon käytettäväksemme, ja kun se sisältää lyhyen, ytimekkään läpileikkauksen epäonnistumaan tuomitusta kapitalistisesta järjestelmästä, julkaisemme sen tarkkana käännöksenä seuraavassa:

»Washingtonissa toukokuun 7 päivänä 1933 pidetyn, taloudellista jälleenrakentamista käsitelleen kongressin

itsenäisyysjulistus.

I.

Enemmän kuin sataviisikymmentä vuotta sitten meidän esi-isämme ilmoittivat Itsenäisyysjulistuksessa, että hallitusvallan korkeimpana tehtävänä on turvata ihmisille heidän kieltämätön oikeutensa elämään, vapauteen ja onnen tavoitteluun.

Isät julistivat vielä, että 'milloin mikä tahansa hallitusjärjestelmä vahingoittaa näitä etuja, on kansalla oikeus muuttaa tai poistaa se ja asettaa uusi, laskemalla sen perustukset senmukaisille periaatteille, ja järjestämällä sen vallankäytön sellaiseen muotoon, joka heistä näyttää parhaimmin takaavan heidän turvallisuutensa ja onnensa.'

Sellaiset ovat ne inhimillisen vapauden kaksi pääperiaatetta ja puhdas amerikkalaisuus, jotka tämän tasavallan perustajat loivat.

Nyt on tapahtunut niin, että tässä valtakunnassa on kasvanut liike-, teollisuus- ja pankkisysteemi, joka on asettanut valtaistuimelle meitä hallitsemaan edesvastuuttomampia ja ihmisoikeuksille vaarallisempia kuin ne valtiolliset kuninkaat, jotka esi-isämme kukistivat Amerikan vallankumouksessa v. 1776. Näillä taloudellisilla valtiailla on nykyjään sellainen ehdoton määräysvalta kansan taloudellisen elämän suhteen, että se uhkaa tämän tasavallan varsinaisia perustuksia.

II.

Nykyisen yksityisvoitoksi toimivan tuotantojärjestelmän alaisuudessa nämä valtiaat ovat luoneet olosuhteet, jotka ovat sietämättömät.

He ova anastaneet miljaardeja voittona, vuokrana ja korkona, ja he ovat leikanneet meidän palkkamme ja meidän maataloustuotteidemme hinnat.

He ovat käyttäneet koneiden aikakauden ihmeet ei työn taakan nostamiseksi harteiltamme, vaan meidän raadantamme kiihdyttämiseksi yli inhimillisen kestävyyden, ja meidän heittämiseksi työttöminä kaduille.

He ovat anastaneet työmme tuotteet, eivätkä ole maksaneet meille niin paljon, että voisimme ostaa takaisin ne tuottamamme tavarat.

He ovat tuhlanneet meidän luonnossa olevia, teknillisiä ja inhimillisiä tarvevarastojamme ja johtaneet meidät yhä murheellisempiin teollisuuskaaosten aikakausiin.

He ovat pantanneet maatilamme ja myyneet ne sitten meiltä pois.

He ovat asuneet herraskartanoissa ja häätäneet meidät pois kodeistamme.

He ovat johtaneet meidät luottamaan heidän pankkeihinsa ja ovat sitten varastaneet meidän säästömme.

He ovat loukanneet meidän kansalaisoikeuksiamme ja heittäneet johtajamme vankilaan.

He ovat turvanneet itselleen vallan määräämällä kouluista, sanomalehdistöstä ja hallituksesta.

He ovat käyttäneet miljoonia pommeihin ja taistelulaivoihin samaan aikaan, kun me olemme sortuneet kylmään ja nälkään.

He ovat pakottaneet meidät vuodattamaan vertamme ja kuolemaan heidän ulkomaisten lainojensa ja markkinoittensa puolustukseksi ja

(Jatk. 2. sivulla.)

VIIKON UUTISIA

Partiolaisten neljännen kansainvälisen jamboreen on Unkarin valtionhoitaja Horthy avannut 50,000 katselijan läsnäollessa.

*

Kansainvälisen ammattiyhdistysjärjestön kokous oli äsken Brysselissä. Siellä tehtiin päätöksiä taistelusta aseidenriisunnan ja sotien ehkäisemisen puolesta yleislakolla sellaisissa maissa, jotka kieltäytyvät alistumasta välitysmenetelmään ja käyttämällä boikottia muiden maiden taholta. Päätettiin myös ryhtyä toimenpiteisiin, joilla voidaan poliittisesti ja taloudellisesti eristää sellaiset maat, joissa on diktatuurihallitus. — Nämä päätökset eivät tietenkään koskene »Sosialistista Neuvosto-Tasavaltojen liittoa».

*

Yhdysvalloissa ovat rosvot vallanneet hetkeksi Weirin kaupungin. Vanginneet vankilanjohtajat ja 22 kansalaista, sekä poistuneet pankin kassakaapin kera, joka sisälsi 300,000 dollaria. — Roosevelt aikoo alottaa taistelun rosvoja vastaan kautta U. S. A:n. — Italian kuuluisat rosvoliigat kykeni vasta Mussoliini — yli 10 vuotta sitten — lopettamaan.

*

Moskovan »insinöörijuttu» on saanut uuden käänteen. Nyt syytetään sähkölaitoksen johtoa leväperäisyydestä.

*

Berliinissä etsitään punaisten salaista pääjohtoa — lukuisia toimihenkilöitä on pidätetty — runsaasti aseita takavarikoitu.

*

Strassburgissa ovat lakkolaiset mielenosoittajat järjestäneet katumellakoita, jotka kyllä poliisi onnistui tukahduttamaan — 15 henkilöä sai vammoja. — Ranskakin kuulemma hakee bolsheviikkien »diplomaattista ystävyyttä».

*

Rooseveltin ohjelman on jo hyväksynyt 700,000 työnantajaa.

*

Työnsulku Ruotsin puujalostusteollisuudessa on julistettu alkavaksi t. k. 7 p:nä.

*

Eräs norjalainen lehti on taas julkaissut hälytysartikkelin Suomen aikeista Itä-Ruijan valtaamiseksi — Lienee norjalaisilla vain huono omatunto, kun asukkaat siellä ovat enimmäkseen suomalaisia — ja kun kapea kaistale Norjaa erottaa siellä Suomen merestä.

Itävalta saa erikoisen, 18,000-miehisen poliisiarmeijan. Ja kuitenkin uskoo Max Reinhardt natsismin voittavan Itävallassa?

*

Latvian fascistit ovat halunneet laajentaa presidentin valtaa, kuten esim. Amerikassa, mutta heidän toimintansa on tukahdutettu kuten Itävallassa.

*

Äskettäin vierailivat panssarilaivamme »Väinämöinen» ja »Ilmarinen» Hangossa. Samaan aikaan »sattui» sinne myös useita neuvostolaisia laivoja, joista katseltiin »mielenkiinnolla» näitä uusimallisia laivoja.

*

Neuvostolaiset ovat pidättäneet kaksi Suomen kansalaista, jotka varomattomuudessaan kahlasivat Rajajoen toiselle rannalle.

*

»Nykyisin on tiukka rahasta maailmanmarkkinoilla.»

— Kanadan 15 milj. punnan laina merkittiin London Cityssä yhdessä minuutissa.

— U. S. A:n 500 milj. dollarin laina merkittiin kuusinkertaisesti ja koroitettiin 1,000 milj. dollariin. Se todistaa lisäksi kuinka totta puhuvat puoluelehtemme väittäessään, ettei U. S. A:ssa luoteta Rooseveltin fascistiseen talousohjelmaan.

*

Itävallan diktaattori Dollfuss matkustaa Mussoliinin kutsusta Roomaan poliittisia neuvotteluja varten.

*

Paavo Nurmi voitti taas Turussa 1,500 metrin juoksun, vaikka mukana olivat meidän parhaat nuoret voimamme.

Suuret maailmankatsomukset.

Maailmansodan jälkeen on vihreiden pöytien ääressä, lukemattomissa istunnoissa, konferensseissa koetettu ohjata sekä kansakuntien sisäistä elämää että niiden keskinäisiä suhteita niin, että yhteisymmärrys säilyisi ja että hyvinvointi palautuisi kansojen elämään. Kieltämättä kaikki *ne* lakituotteet ja tekeleet, jotka tässä mielessä ovat laaditut, osoittavat tekijöittensä erinomaista viisautta, ihmiskunnan suurta valistuneisuutta, kykyä tehdä nerokkaita suunnitelmia, joitten pitäisi koitua ihmiskunnalle siunaukseksi. Kylmä totuus valitettavasti on kumminkin se, että kaikki vihreän pöydän neuvoden tuotteet voivat olla sekä kansallisten että kansainvälisten hankauksien, ristiriitojen synnyttäjiä, vaikka tarkoitus päinvastoin on ollut saada tasapainotila palautetuksi ja yhteisymmärrys kansakuntien kesken vallalle. Tämä johtuu siitä, että nämä sopimukset ja lait eivät ole olleet nykyaikaan enää sopivia, ne eivät ole olleet laadittuja nykyistä käytännöllistä elämää silmällä pitäen, joten niitä nykyaika ei voi käyttää. Jos edellämainitussa tarkoituksessa laadituilta säädöksiltä puuttuu hedelmällinen vaikutuspohja, puuttuvat ne suuret näkemykset, peruskäsitykset, mitä nykyaika vaatii, niin tekeleet ovat silloin täysin hyödyttömiä, tarkoitustaan vastaamattomia, ne eivät voi kansakunnan elämää elvyttää eikä saattaa sitä tasapainoon. Suurien pohjaaluovien maailmankatsomusten ei tarvitse olla suoraan mitään valtiollista tai kansantaloudellista laatua, mutta siitä huolimatta ne riittävät kyllin muuttamaan mitä parhaimmassa mielessä laaditut lakitekeleet vaikutuksiltaan päinvastaisiksi, kuin mitä nämä ovat tarkoitetut.

Selventävänä esimerkkinä voimme katsoa pienintä kansassamme olevaa ryhmäyhteyttä, perhettä. Hukkaan menevät aviopuolisoiden parhaimmatkin harrastukset perheen hyväksi, ellei heidän kesken ole yhteistä selvyyttä eräistä perustaa luovista katsomuksista, jos heidän elämästään puuttuu sisäisen yhteisymmärryksen luova pohja. Ellei tuota pohjaa ole, niin työteliäimmätkin aviopuolisot voi yhdyselämä johtaa hankauksiin syrjästäkatsojalle aivan käsittämättömistä syistä, voi johtaa järkyttäviin ristiriitoihin, yhdyselämän täydelliseen katkeamiseen.

Samoin on laita kansakuntien elämässä, suuressa perheessä. Lakikoneisto tuottaa lakkaamatta säädöksiä, esim. ravistuneen talouselämän tervehdyttämiseksi. Sen siunaustatuottava merkitys on kyseenalainen, niin kauan kuin osa kansasta katsoo voimakkaan talouselämän perusedellytykseksi yksityisomaisuuden rajattoman vapaan käytön, vieläpä aivan itsekkäässä mielessä ja toisen kansanosan kustannuksella, samalla kun valtava osa kansakunnasta katsoo yksityisomaisuuden kokoamisen ryöstöksi ja kansan talouselämän hävittämiseksi.

Ylläolevaan vastattanee asian olevan näin vain teoriassa.

Kansalainen! Oliko se tulos teoriaa, kun v. 1917 syksyllä tuon viimeksimainitun maailmankatsomuksen tuotteena suurelle osalle meidän kansastamme oli aivan luonnollista elintarpeitten pakkoverotus ja kaikki sen ikävät seuraamukset tai toisaalta, oliko se vain teoriaa, kun yksityisomaisuuden äärimmäisyyteen kehitetty rajaton käyttöoikeus vapaan talouselämän aikakaudella voi kehittyä muotoihin, joissa maa jaetaan suorastaan saalistuspiireihin, määrätään polkupalkat työntekijöille, joita eivät yksityiset työnteettäjät saa ylittää, vaikka haluaisivatkin ja joista on seurauksena, että työntekijäin paraimpana työaikana pitää perheittensä elättämiseksi turvautua kunnan apuun ja kunnat täten joutuvat maksamaan osan tukkiyhtiöitten palkkamenoista, kuten meillä tapahtui viime talvena varsin yleisesti metsätöissä. Tästen yksi talouselämämme haara pakkoveroitti veronmaksajia omaksi hyväkseen, josta seikasta on, etenkin jos se saa vielä jatkua, katkerat seuraukset pian havaittavissa.

Oliko tämä kaikki vain teoriaa ja turhaa puhetta?

Osa kansastamme uskoo olevan mahdollista rakentaa kansamme, maamme eheytymisen vain isänmaallisuuskäsitteen pintapuolisen käsittelyn turvin, toinen osa taas samanaikaisesti näkee pelastuksen yksinomaittain kansainvälisyydessä. Kummallekin nämä päinvastaiset maailmankatsomukset ovat vain syöttejä, joitten kautta kansalaiset joutuvat epäkansallisten, kokonaisuuden edun vastaisten ja itsekkäiden voimien tahdottomiksi välikappaleiksi.

Me kiistelemme kynsin hampain eri ryhmiin jakautuneina aivan toisarvoisista kysymyksistä, taistelemme toisiamme vastaan voimatta edes itsellemme selittää vakavasti ja asiallisesti, miksi, mikä on se arvokas vaikutin, mikä meidät siihen johtaa. Pelastaaksemme valtakuntamme, kohottaaksemme ja eheyttääksemme kansamme me monasti vuodessa juhlissa juhlavireessä nostamme siniristilippumme, kun samanaikaisesti suuri osa kansalaisiamme katsoo olevansa yhtä oikeutettu näkemään isänmaansa kansainvälisyydessä tai jossain rajamme itäpuolella ja haltioituu punalippujen hulmutessa.

Valtakuntamme vaarallisia henkilöitä me tuomitsemme, aivan luonnollista kyllä, suurrikollisina vankiloihin ja kuritushuoneisiin, kun samalla suuri kansalaisjoukko noita samoja valtiopettureita ihannoi sankareina, ja osa nuorisoamme pitää heitä tulevaisuutensa esikuvana.

Kansamme tulevaisuudesta huolehtivat kansalaiset näkevät kansallisen onnettomuuden suurimman heikkouden moraalittomuudessa ja erikoisesti henkeen käypien rikoksien suunnattomassa nousussa ja kiiruhtavat suosittelemaan lakikoneistolle entistä korkeampaa nopeutta moraalin parantamiseksi, kun taas toisaalta osa kansasta luopuu kirkosta ja koko kirkollinen työ väitetään vain ooppiumiksi, jotta työtekevä luokka ei riittävän selvästi tuntisi työnantajain ryöstäntää.

Voiko kaiken tämän jälkeen ajatella, että on olemassa kansassamme yhteinen pohja eheälle elämälle tai onko itsekkäällä vihaan pohjautuviin puolueryhmiin jakautuneella valtioelämällämme mahdollisuuksia asian parantamiseen yhtä vähän, kuin rajattomalla pääoman käyttöön perustuvalla vapaalla talouselämällä on mahdollisuuksia luoda tervehdyttämistä talouselämän ristiriitoihin.

Nykyinen kansamme elämä ei valtiollisessa eikä taloudellisessa suhteessa anna mitään lohdullista kuvaa, se on päinvastoin melko synkkä.

Elämän tervehtymiseen, valkenemiseen on mahdollisuuksia kansallamme vain uuden heräämyksen, uuden näkemyksen kautta.

Kansalainen, jos jonkun ajatuksen luulet voivan uhrata maasi ja kansasi puolesta, niin tee se yhtyen toimintaan, jonka tarkoituksena on herättää kansa näkemään, mitä uhrauksia elämämme kansakuntana kansalaisilta vaatii.

Tässä mielessä Herää Suomi!

(Jatk. 1. sivulta.)

Uutta järjestelmää...

tappamaan työläistovereitamme muissa maissa.

He ovat suorittaneet nämä teot osana voittojärjestelmästä, joka asettaa muutamat harvat jättiläismäisten monooolien johtoon ihmiselämästä määräämään.

Sitten ensimmäisen itsenäisyysjulistuksen Amerikan kansa on löytänyt ja luonut keinot ennenkuulumattoman rikkauden saavuttamiseen. Leveät joet on käytetty antamaan sähkövoimaa, suunnattomiin vuoriin on kaivauduttu hakemaan malmia uusien ihmeellisten koneiden valmistamiseksi, ja arot on saatu antamaan runsaita satoja. Ihmisen rikkauksien tuottamiskyky on koroitettu satakertaiseksi, kunnes nyt turvallinen, rikas elämä on mahdollinen kaikille.

Mutta tälläkin hetkellä kansakunta näkee nälkää keskellä runsautta. Jättiläismäiset koneet ovat joutilaina, ja sadot makaavat varastorakennuksissa tai mätänevät pelloilla.

III.

Järjestelmä luhistuu silmiemme edessä. Se tuhoaa itseään sellaisella hävityksellä, joka uhkaa historiallisia ihmisoikeuksien saavutuksia ja inhimillisen sivistyksen aikaansaannoksia. Meidän, Amerikan työläisten ja maanviljelijäin, asianamme on nyt uuden oikeudenmukaisen ja vapaan talousjärjestelmän rakentaminen. Vain meidän järjestetyn voimamme avulla voidaan ihmiskunta vapauttaa kurjuuden ja turvattomuuden lamauttavista, tarpeettomista kahleista.

Me, työläisten ja maanviljelijäin järjestöjen edustajat, yleisamerikkalaiseen kongressiin kokoutuneina, kehoitamme työtätekeviä järjestäytymään korkean päämäärän saavuttamiseksi, sellaisen uuden talousjärjestelmän luomiseksi, joka perustuisi yhteistyön, julkisen omistuksen ja kansanvaltaisen johdon periaatteisiin ja jonka alaisena nykyiselle järjestelmällemme ominainen suunnittelemattomuus, tuhlaus ja sorto hävitettäisiin ja edelleen, jonka alaisuudessa maan luonnonrikkaudet ja pääteollisuudet kehitettäisiin ja pidettäisiin käynnissä yhteiseksi hyväksi.

Amerikan maanviljelijät ja työläiset! Sadanvidenkymmenen vuoden saavutuksien luomat rikkaudet ja tiedot ovat käytettävissämme, jos järjestäydymme valta-asemiin. Me emme tule kuolemaan nälkään runsauden ympäröiminä! Olemme enemmistö. Työläiset ja maanviljelijät kaikkialla, yhtykää! Tehkää herätystyötä, valistakaa, järjestäytykää! Meillä on maailma voitettavanamme!

Harry W. Laidler,
J. Stitt Wilson,
Paul Blanshard,
erikoistarkastuskomitean jäsenet.»

„Demokratin" uusi apaja.

Fascismin vastainen taistelu,

on otsikkona Suomen Sosialidemokraatin eräässä pää-artikkelissa. Jo alussa sanotaan, että »kaikissa demokraattisissa maissa on Saksan kansallissosialistien voiton ja sitä seuranneen hirvittävän terrorin jälkeen syntynyt voimakkaita fascistivastaisia liikkeitä».

On totta, että marxilaiset ja juutalaiset yhteisvoimin kansainvälisine järjestöineen, voivat nopeasti järjestää mielenosoituksellisia retteliöitä ympäri maailman. Toista on järjestymättömän ja ilman johtoa toimivan porvarillisen maailman. Se reagoi vasta yli kymmenen vuoden kuluttua — sosialistien hirvittävän terrorin jälkeen. Tässä tarkoitamme todellista terroria, kuten Venäjällä, ainoassa sosialistisessa valtiossa ja meillä vuonna 1918. Voimakkaat fascistiset liikkeethän ovat kaikkialla syntyneet juuri vastustamaan marxilaista terroria — ja ne ovat ainoat, jotka todella kykenevät panemaan sulun marxilaiselle tuholle. Fascismi pelasti jo punaisen Molokin kidassa riutuvan Italian ja fascismiin on täytynyt turvautua muidenkin — ja edelleen täytyy yhä useampien valtioiden — punaisen vaaran uhatessa.

Demokraatti nimittää yli kuuttakymmentä prosenttia Saksan kansasta »roskaväestä kokoonhaalituksi» iskujoukoksi, joka sai ilman vastarintaa suuren sivistysmaan hallinnon käsiinsä». — »— jolla rauhaa kaipaavalle ihmiskunnalle ei ole mitään muuta tarjottavana kuin uusi maailmansota.»

Kuinka on suurin osa suuresta sivistysmaasta roskaväkeä? Muistaako demokraatti, että maailman sota alkoi Sarajevon murhasta ja että sen toimeenpanivat marxilaisia lähellä olevat vapaamuurarit, joilla oli päämääränä Habsburgien ja muiden monarkkien kukistaminen.

Nämä samat kansainväliset tekijät vaikuttavat nyt entistä enemmän maailman asioissa. mutta »demokraatti» julistaa silmien lumeeksi, että »fascismin takana nostaa päätään koko se vanha järjestelmä, joka ennen maailmansotaa piti valtaa Euroopassa ja syöksi ihmiskunnan kauhistavaan joukkoteurastukseen.

Edelleen ei voi »Sosialidemokraatti antaa Saksan kansallissosialisteille anteeksi näiden rikollisen ja pornograafisen kirjallisuuden kieltoa vaan väittää edelleen sen todistavan »mikä kulttuuria hävittävä voima fascismi on». Siksi ehdottaa lehti, että fascismin vastainen taistelu on ulotettava »sivistykselliselle alalle» ja on sivistyneistön siihen muka liityttävä, tietysti sosialistisen johdon alaisena. »Seinää vasten asetettuna on jokaisen järkevän yksilön täytynyt vastata kysymykseen: »Fascismi vaiko sosialismi?, ehdottomasti sosialismi».

Näin kai sai moni Etelä-Suomen mies vastata *(seinää vasten)* vuonna 1918! Ja Neuvosto-Venäjällä vastataan vieläkin!

»Sosialidemokraatin» haaveeksi kai jää, että meillä päästäisiin samantapaisia vastauksia vaatimaan.

S. S. lopettaa epistolansa sosialisteja liehitteleville porvareille:

»Fascismin suosiminen sosialismin pelosta on mielettömyyttä, sillä juuri sosialismi jos mikään on sivistysystävällinen liike, voipa sanoa, että se tällä hetkellä on ainoa universelli ajatussuunta, joka jatkaa edellisten aikakausien yleisinhimillisten kulttuuriliikkeiden työtä.»

Tämä »sivistysystävällinen liike» ja »ajatussuunta, joka jatkaa kulttuuriliikkeiden työtä», on toistaiseksi vallalla vain Venäjällä ja »fascistiset liikket» vastaavat ettei se leviä.

Ja »sivistyneistö» on niin järkevä, ettei se lyöttäydy sosialistien kelkkaan, vaan tietää, että sosialistista humbuugia juuri on vastustettava kaikin käytettävissä olevin keinoin. Ja siihen pystyy vain fascismi ja kansallissosialismi!

SKJ:n OHJELMALLISIA SUUNTAVIIVOJA

Perusajatus 4.

Toimeentulomahdollisuuksien turvaaminen.

Valtion ehdoton velvollisuus on pitää huolta kansalaistensa toimeentulomahdollisuuksista, sekä näiden edelleen kehittämisestä terveiden periaatteiden mukaan. Työttömyyttä ja tästä johtuvaa hätää ei saisi olla tässä maassa, jolla kuitenkin on niin erinomaisia yleisen hyvinvoinnin mahdollisuuksia.

Marxismi tahtoo tehdä valtion *suoraan* kaikkien kansalaistensa *työnantajaksi*. Tämä merkitsee, että kaikki tuotantovälineet kansallistutettaisiin s. o. valtio ottaisi ne hoitoonsa. Tämä merkitsee lisäksi, että vapaa kilpailu kokonaan lakkautetaan. Samoin, että valtion miehet tulisivat hoitamaan elinkeinoelämää yksityisyrittäjän sijasta. Mihin tämä johtaa, sen on kokeilu Venäjällä osoittanut niin peloittavan selvästi, ettei kukaan järkevä ihminen ole halukas uudistamaan koetta.

Toiselta puolelta osoittaa nykyinen maailman tilanne yhtä selvästi, ettei kapitalistinen järjestelmä *nykyisessä*, monessa suhteessa *huonontuneessa* muodossaan, saa korjatuksi pulaa. Epäterve keinottelu on kannattavampi kuin yhteiskunnalle hyödyllinen, tuottava yritteliäisyys, joka tarjoaa työmahdollisuuksia haluaville. Kuta enemmän tämä pulma kiristyy, sitä kannattavammaksi tulee epäterve keinottelu ja sitä vähemmän kannattavaksi tulee hyödyllinen tuottava toiminta. Suurpääoma pyrkii automaattisesti siihen, missä häviönvaara on pienin ja voittomahdollisuus suurin, sis nykyisissä olosuhteissa *pois* tuottavasta toiminnasta ja epäterveeseen *keinotteluun*.

Tätä vahingollista taipumusta täytyy vastustaa ja sen voi tehdä vain valtio, kansan edustajana.

Kansallissosialismi ei pidä valtion tehtävänä tässä suhteessa, *valmistaa* kansalaisille toimeentulomahdollisuuksia itse tulemalla yksityisen yritteliäisyyden sijaan, vaan *turvata* kansalaisten toimeentulomahdollisuudet suojelemalla ja edistämällä yksityistä toimintaa. Se voi tehdä tämän sellaisella lain säädännöllä, joka »turmelee pelin» epäterveeltä suurkeinottelulta ja joka rankaisee taloudellisen alan itsekkyyden *rikoksellisia* piirejä, sekä suo helpotuksia tuottavalle toiminnalle.

Kansallissosialismi ei katso valtiolle kuuluvaksi *varata kaikille kansalaisille varmaa toimeentuloa*, vaan ainoastaan kaikille *työtä haluaville turvata* kohtuullisen *toimeentulomahdollisuuden*. Tämän viimemainitun tehtävän katsoo kansallissosialismi tärkeämmäksi kuin suurpääoman rajattomien voittomahdollisuuksien turvaamisen.

Sekä marxismi että kansallissosialismi myöntävät valtiovallalle laajoja oikeuksia taloudellisella alalla. Ne kuitenkin käyttävät näitä oikeuksia hyvin eri tavalla. Marxistinen valtio tahtoo *äärimmäisyyteen saakka käyttää* hyväkseen valtuuksiaan hävittääksensä kapitalistisen järjestelmän ja korvatakseen sen kuvittelulla, joka on rakennettu vastoin inhimillistä luonnetta. Kansallissosialistinen valtio sitä vastoin tahtoo käyttää toimivaltaansa *mahdollisimman vähän*. Sitä käyttää se vain siinä määrin — ja niin kauan — kuin tämä on välttämätöntä ehkäistäkseen suurpääoman mahdollisuuksien väärinkäyttöä ja *jälleen johtaakseen* kapitalistisen järjestelmän oikeisiin uomiinsa. Marxismin *päämäärä on kommunistinen valtio. Kansallissosialismin päämäärä on talouselämän vapaus*, ei ainoastaan harvoille rikkaille, vaan kaikille rehellisille ja työnhaluisille kansalaisille.

Pidetään valtion oikeutena ja velvollisuutena kansalaisten turvaaminen hengen ja terveyden vaaroilta, jos kohta sen tämän vuoksi on rajoitettava yksityisyritteliäisyyden toimintavapautta. (Esim. palosuojelumääräykset, alaikäisten työajan rajoittaminen j. n. e.). Sama oikeus ja velvollisuus on valtiolla oleva turvattaessa kansalaisten toimeentulomahdollisuudet. Onhan työttömyyskin »aika epäterveellistä».

Tuottajien ja kuluttajien yhteisten etujen puolesta.

Jokainen vähänkin aikaansa seuraava kansalainen on pakostakin joutunut kiinnittämään huomiotaan niihin moniin vastakohtiin ja ristiriitoihin, jotka meidänkin maassamme ovat voittaneet alaa eri yhteiskuntaluokkien kesken ja jotka nykyisen talouspoliittisen järjestelmän vallitessa näyttävät suorastaan sovittamattomilta. Useasta on ruvennut tuntumaan miltei luonnonlakien mukaiselta, että näin pitääkin olla asianlaidan: että työntekijöitten täytyy aina taistella työnantajia vastaan, maalaisten leiriytyä lujasti omaan ryhmäänsä, virkamiesten muistettava vain oma asemansa j. n. e. Tällöin ei ole laisinkaan huomattu, että useimmat vastakohdat huudetusta selviömäisyydestään huolimatta ovat *täysin keinotekoisin tavoin synnytetyt ja ylläpidetyt* ja että niitten poistaminen olisi samalla kertaa yhteiskunnan sekä kunkin luokan etujen mukaista.

Meillä on eritoten silmiinpistävänä se tavallaan sisäinen juopa, mikä on muodostunut maataloustuottajien ja kaupungeissa, kauppaloissa sekä taajaväkisissä yhdyskunnissa elävien kuluttajien välille. Kun kyseellisen juovan syihin ei ole syvennytty, ei sen poistamiseksikaan ole edistynyt, ja lopulta on jouduttu siihen, että kummallakin taholla katsotaan ainoaksi keinoksi mahdollisimman voimakas järjestäytyminen, jolloin tilanne useinkin kehittyy jonkinlaiseksi asemasodaksi, josta asianomaiset ja yhteiskunta kokonaisuudessaan joutuvat maksamaan liian kalliit kustannukset joko suoraan tai välillisesti. Tällä en suinkaan tahdo sanoa, että järjestäytyminen sinänsä olisi pahasta, mutta pelkästään sen seuraaminen, reseptiksi asettaminen vie kansakuntamme tärkeät tekijät, tuottajat ja kuluttajat, liian kauaksi toisistaan sekä *hävittää vähitellen yhteenkuuluvaisuuden tunteen.*

En halua tässä yhteydessä kajota niihin aikoihin, jolloin tuottaja- ja kuluttajakäsite meidän maassamme yleiseen kielenkäyt-

(Jatk. 4. sivulla.)

Talonpoika ja puutavaraliikkeet yhteiskunnassamme.

„Tanskan maassa on jotain mätää.”

Suojärven lahjoitusmaatalonpojat, jotka saivat omistusoikeuden metsiinsä vasta vapaussotamme jälkeen, ovat jo menettäneet suureksi osaksi omaisuutensa. Tämä johtuu osaksi kevytmielisyydestä ja tyhmyydestä, mutta eiköhän ole syytä valtiovallasakin. Eikö sillä pitäisi olla velvollisuuksiakin kanslaisiaan kohtaan asioissa, joissa on jo kokemuksia aikaisemmin, muilta paikkakunnilta. Eikö nykyisellä valtiovallalla ollut keinoja valvoa metsägulasheja tai säännöstellä talonpoikien metsänmyyntejä. Valtiomme ei vapaussotamme jälkeen ole kyennyt käyttämään sopivaa aikaa kansan hyväksi taloudellisella alalla, enempää kuin koko suomalaisuusasian hyväksi poliittisella alalla, vaikka sellaisia mahdollisuuksia tarjoaa historia harvoin.

Häikäilemättömästi on maassamme »ylempänä» aina vain kasvattu keinottelijoiden etua — ei maan ja koko kansan. Suurina nälkävuosina möivät saloseuduillamme, kaikilla maamme köyhillä kulmilla, talonpojat metsänsä jauhosäkistä. Niiltä ajoilta on peräisin puutavaraliikkeiden metsät. Vielä räikeämpi kuin »jauhosäkkikaupat», on tapaus kaukaisessa Ilomantsissa, niiltä keinottelijoiden ja petkuttajain kultaisilta ajoilta.

Uudemmissa historiamme oppikirjoissa komeilee Karjalassa vaikuttaneen suurteollisuuden uranuurtajan Arpen kuva. Hän perusti Värtsilän ja Möhkön rautatehtaat, rakennutti Suomen ensimmäisen höyrylaivan, Ilmarisen, Kiteen Puhoksessa j. n. e. Häntä on paljon ihailtu, hänen tarmoaan ja taitoaan kehuttu.

Hän asui usein Möhkössä ja oli hyvin tuttu ympäristön talonpoikien kera. Milloin hän kalasteli yhdessä heidän kanssaan, milloin kävi köyhissä pirteissä vierailla, jopa kutsui itsekin vieraakseen, joskus kyläkunnittain, kun tehtiin sopimuksia. Ukot kertovat kuinka Arppe kutsui »ruukille» Melaselän, Ostronsaaren, Nehvonniemen ja Mutalahden isännät suuren jaon jälkeen. Heitä kahviteltiin ja kestitettiin ja rahaakin — 50 mk:sta aina useihin satoihin — kun he pistivät nimensä papeiriin, jossa Arppe sai viideksikymmeneksi vuodeksi vuokraoikeuden heidän metsiinsä. Paperi oli tietenkin ruotsinkielinen, mutta harvat ukot olisivat osanneet lukea suomeakaan. Ja ei Arpen-lainen rikas herra heistä muka hyötynyt — puu ei maksanut mitään — ilman vain kestitsi ja antoi rahaa. — Talonpojat saivat edelleenkin ottaa metsistään rakennus- ja polttopuunsa, hakata kaskensa.

Muutamia vuosia myöhemmin kutsuttiin taasen samojen kylien isännät »pullakahville» Möhkön tehtaalle. Taasen esitettiin allekirjoitettavaksi ruotsinkielisiä papereita, joiden sanottiin sisältävän rautamalmin nosto-oikeuden vesistöissä. »Ukot» nauroivat, jotta saathan sinä Arppe muutenkin nostaa sitä malmia — emmehän me tarvitse sitä. Hän kuitenkin halusi, kuten edellisellä kerralla, että paperit allekirjoitetaan ja hän antaa siitä taas rahaa — 50 mk:sta useihin satoihin. Hyvä mies tuo Arppe, ajattelivat ukot tyytyväisinä kotiinsa palatessaan.

Kului vuosikymmeniä. Puita vietiin metsistä. Talonpojat hakkailivat edelleenkin kaskiaan kenenkään estämättä komeimpiinkin hongikoihin. Arppe oli jo aikoja sitten kuollut ja hänen kanssaan oli tuli toimeen, samoin englantilainen puutavaraliike Hubbard, joka Arpen jälkeen otti siellä metsät. Sittemmin metsät siirtyivät Gutzeitille. Tämä »firma» jo alkoi olla »oikea isäntä». Talonpojat alkoivat ällistellä. Selvisi, että malminnostovuokrakirjat olivat olleet ruotsinkieliset kauppakirjat, joilla Arppe oli jo aikanaan Tohmajärven käräjillä ottanut lainhuudot ja myynyt metsät edelleen toisille toiminimille. Olivathan tosin isännät saaneet »pullakahvit» ja olleet patruunan vieraina ja saaneet rahaa kuka 50 mk., kuka 100 mk., jopa muutamat useita satoja. Heillä tosin oli ollut kullakin 1,000—2,000 ha ensiluokkaista metsää. Talonpojat yrittivät myöhemmin oikeudenkäyntiä, mutta siinä otettiin heiltä lopullisesti usko oikeuteen.

Mutalahdessa eli hyvin vanhana eräs kunnanhoidokki, joka siellä taloissa kertoili nuoruuden asioitaan. Hänellä oli ollut kaunis vaimo, jonka patruuna oli vietellyt. Mies oli ollut patruunan hyvä ystävä ja kalastustoveri siitä huolimatta. Hänelle oli Arppe joskus »heikkona hetkenään» valitellutkin yllämainittua tekostaan, muttei ollut ryhtiä yrittää sitä hyvittää. — Sellainen oli tämä ylistetty, ihailtu, suuri teollisuusmies — väärä jumaloimisen esine nuorelle polvelle koulujen oppikirjoissa.

Näillä Karjalan takamailla ei tulla toimeen kunnollisesti pienillä palstatiloilla, maanviljelyksellä — maat ovat siihen sopimattomia, rahkasoita, autioita hiekkakankaita ja kivikkovaaroja — kuten maamme viljavammissa osissa. Siksi on jo luonto säännöstellyt tällaisille seuduille vähemmän asukkaita, että heille riittäisi isommat pinta-alat ja luonnollinen tulolähde olisi metsänkasvu. Metsästys ja kalastus, joilla ennen elettiin, eivät enää kannata. Niinpä Ilomantsin salokylien talonpojat elävät suorastaan metsätöistä omissa metsissään.

Nämä talonpojat ovat sitkeitä ja rehtejä suomalaisia. Heillä on rohkea valoisa karjalainen elämänkatsomus, siksi ei ole heihin tarttunut marxilainen hapatus, huolimatta köyhyydestä ja vääryyksistä. — Paljon varakkaammat seudut ovat otollisempia bolshevismille, varsinkin sellaiset, joissa on suuria tehtaita, joten sekin lienee näiden »suurten ja ihailtavien» teollisuusmagnaattien itsekkään ja oikeata kansallishenkeä puuttuvan talouspolitiikan tulos. — Rajaseudun taloipoika tietää, että rajan toisella puolella asuvien veljien asema on vielä huonompi. Kuitenkin, kun esimerkiksi viime syksynä näki tuollaisen talonpojan, lumettomassa metsässä, joka hänen käsityksensä mukaan pitäisi olla hänen omansa, koettavan vetää puita rantaan saadakseen vetopalkasta elatusapua perheelleen, nälkäpalkasta, joka riittää tuskin hänen itsensä ja hevosensa ruokaan, perheen jäädessä kunnan hoitoon, tulee mieleen Hamlet: »Tanskan maassa on jotain mätää».

Tri Hytönen kertoo äskeisessä sanomalehtihaastattelussan, kuinka kunnat joutuvat rahoittamaan puutavarayhtiöiden »huonoa aikaa», elättämällä metsätöissä olevien perheitä. Eikö olisi kohtuullisempaa, että itse yhtiöt tyytyisivät pienempään voittoon. Vähänhän ne maksavat veroja salopitäjissä. Ne maksavat siellä missä on pääkonttorit — ja halvemmat veroäyrit. — Puutavaraliikkeet tuottavat hyviä voittoja — metsätyöläisiä avustavat kunnat. Nämä työläiset ovat isänmaallista väkeä, eivätkä siis kuulu ammattiyhdistyksiin, sisikö heitä häikäilemättömimmin kohdellaan. Alkeellisinkin moraali velvoittaisi päinvastaiseen kohteluun.

Ontuuko vertaus parjattuun Neuvosto-Karjalaan, nimittäin siinä tapauksessa, kun valtion omistama toiminimi ottaa puita metsästä, joka on talonpojilta puijattu. He saavat molemmissa tapauksissa metsistään vain hyödyn raataa siellä nälkäpalkoilla. — Valtion omistamissa toiminimissä ovat johtajien tulot riippuvaisia voitosta. Johtajat valitaan tietysti parlamenttaaristen suhteiden perusteella. He ovat tasavaltamme parhaiten palkattuja herroja. — Eri puolueista, jotka kukin väittävät katsovansa vain kansan parasta, parlamenttaarisesti kokoonpannut johtokunnat valvovat johtajien kerallla liikkeen voitonsaantia — ei vähääkään sitä, millä hinnalla voitto saadaan. Ja todellakin, vaikka on vaikea kilpailu ryssän kanssa puutavaramarkkinoilla, tuottavat liikkeet suuria voittoja. Kilpailu kyllä tapahtuu ryssän keinoillakin — sitkeän talonpojan, hänen puutteenalaisen perheensä ja kovia kokeneen hevoskopukkansa kärsimyksillä.

Siis kaksi kilpailevaa taloudellista maailmankatsomusta, joita erottaa toisistaan vain metsään hakattu rajaviiva, eivät kumpikaan ole hyviä. Ei riitä se, että toinen on parempi. On todella löydettävä kykenevä järjestelmä, joka antaa aina sille kuuluvan etuja rehelliselle, kovia kokeneelle, kunnon kansalle ja joka tilaisuuden tullen ei jätä käsittämättä keinotekoista, epäoikeutettua rajaviivaa.

Tähän kaikkeen pyrkii Suomen Kansan Järjestö. Se tulee tekemään mitä eivät voi — yksinomaan luokkaetuja, enenmpää kuin paljastaan rahamahteja palvelevat — järjestelmät.

Köyhä talonpoika, saloseuduilla, sinä olet kansamme parhaiden hyveiden — kestävyyden ja vaatimattomuuden — esikuva. Sinä olet maassamme aina ollut lapsipuolen asemassa, sinua sortavat rahamahti ja marxilaisuus. Suomen Kansan Järjestö tulee ajamaan sinunkin asiaasi.

Olethan tähän saakka äänellasi kannattanut maalaisliittoa, ehkä sosialistejakin. Molempien puolueiden herroja istuu noidenkin valtion »firmojen» johtokunnissa, sinunkin auttamanasi. Mitä ovat he puolestasi tehneet. Olet sen näinä pulavuosina parhaiten kokenut.

Vartija.

Vartija valvovi valleilla Suomen,
Oottaen missä viipyvi huomen.
Uusi aatteemme, koin tähti,
Jota valvomaan vartija lähti.

Vartija oottaa tahtoo vieläkin,
Löytääkö kansansa tien.
Jota vartija kulkea koittaa,
että kansamme onnensa voittaa.

Vartijan tiellä on itsekkyys,
Jota tukee puoluepyyteisyys.
Mutta vartija varmasti vaan
Kulkevi tietänsä eespäin
arvollaan.

Vartija taistohon lähtenyt on,
Kansan nostamaan uutehen
elohon.
Valhe vaarana vartijan tiell',
Mutt' ylväs on vain vartijan
miell'.

Vartija mustaa menneisyyttä
uhmaa,
Myös punaista nykyisyyttä
korskeaa.
Vartija ei tingi tuumaakaan,
Tiellä elohon uuteen Suomen
maan.

Vartija.

Irti puolueista.

Me saatamme nälkäpalkalla ostaa työtä . . .

Suomen Kansan Järjestön sotahuuto on, pois puolue-elämä, pois kansaa repivä ja raateleva puoluekarsinoitten rutto! Pois kansallisen eheytemme murskaaja, joka on meitä hallinnut jo neljännesvuosisadan, ja joka alkujaan syntyi ryssien valloitushalun tukemana, tarkoituksena siten saada paremmin tuhottua tämä sitkeä katajainen Suomen kansa, joka olemassaolonsa taistelussa jo vuosisatojen ajan oli oppinut yksimielisenä luottamaan itseensä ja Jumalaan. Tämä, silloinen hallitusvalta venäläistyttämispyrkimyksissään, oli tullut huomaamaan, todeten, että tätä kansaa ei tuhota sivultapäin tulevalla voima- ja pakkokeinoilla, vaan että se on saatava itse tuhoamaan itsensä. Siinä tarkoituksessa syntyi puolue-elämä, kansojen sisäistä eheyttä repimään, kansallisvoimaa heikentämään ja tulevan juutalasmahdin isännyysoikeutta tukemaan. Eikä väärin laskettukaan, sillä tuo neljännesvuosisatainen taival, joka niin kansallistaloudellisesti kuin yhteiskunnallisestikin oli, voimme sanoa, paikallaan polkemista, kansan sisäisen taistelun valmistelua, kerkisi meilläkin korkeimpaan kukkaansa puhkeamaan — veriseen veljessotaan —. Saimme puolue-elämän siunauksellisena satona lunastaa itsenäisyytemme ja vapautemme veljesverestä. Puolue-elämän tuloksena meillä on nyt noin 7 miljaardin ulkolainen velka, josta juutalais-rahakapitalisteille saamme vuosittain pusertaa 400—500 milj. markkaa pelkkää korkoa. Olemme saaneet suuren velkapääoman ja korko-orjuuden kuormittamaan maataloutta, joka suurista rahallisista uhrauksista huolimatta ei kykene pysymään pystyssä. Me tuotamme vuosittain välttämämpiä elintarpeita ulkomailta monien satojen miljoonien arvosta. Me voisimme varsin hyvin tuottaa ne kotoiseltakin kamaralta. Meillä on tuhoava työmaaterrori. Meillä on nälkäisiä soppajonoja ja työttömyysarmeija monin verroin suurempi kuin puolustusjoukkomme ja jonka ylläpito, hoito ja elatus nielee vuosittain suunnilleen saman verran kuin maamme puolustusmenot tekevät. Mutta josta positiivisena tuloksena on velttous ja kansallinen rappeutuminen.

On merkillistä, mitenkä kansalaiset, puolue-elämän sokaisemina, luulevat ajavansa puolueensa kautta omaa etuansa. Työnmyyjä, työmies, luulee olevansa riittävän voimakas työnostajaa, pääomaa, vastaan, silloin kun hän on kansainvälisen marxilaisuuden lujassa syleilyssä. Maanviljelijä, liikemies, käsityöläinen t. j. m. kansalainen, joka asettuu tiukasti porvarillisen rahakapitalismin tukipylvääksi, luulee olevansa varsin oikeassa, pitäen sen jopa isänmaallisena velvollisuutenakin. Ja kuitenkin lopputulos on se, että kansainvälinen »juutalainen» se on, joka molempia johtaa, toisella kädellä marxilaisuutta ja toisella kädellä rahakapitalismia. Tanssittaen siten meitä luokkavihan ja puolue-elämän sokaisemaa kansaa, joka sisäisesti pitää olla joko punanen tai valkonen, porvari tai sosialisti. Tämä on todellakin tulos ja se saavutus, mihin 25 vuoden aikana puolue-elämän korkeakoulussa on päästy.

Olemme saaneet oppia, että kansallisvelvollisuus ja isänmaallisuus on vain tilanteenmukainen muotikysymys s. t. s., että velvollisuus on täytetty, kun olemme silloin tällöin olleet suojeluskuntaparaatissa, tai antaneet jonkun pienen lahjan jollekin isänmaalliselle yhdistykselle, siten tehden itsemme ja tekomme yleisön silmissä huomatuksi, vaikka useasti arkipäiväinen elämämme ja toimintamme osoittaakin varsin epä-isänmaallisia palveluksia kansamme kokonaisuudelle. Me saatamme nälkäpalkalla ostaa *työtä* ja antaa työmiehemme perheen siirtyä kunnan niskoille, tai salata veronalaisia tulojamme, kavaltaa tulliviranomaisia t. j. m. sellaista, josta kansamme kokonaisuus kärsii. Puolueemme nostamana ministerinä meidän pitää käyttää valtion varoja sellaisiin tarkoituksiin, jotka valitsijoittemme silmissä näyttävät suurenmoisilta, vaikkakin ne koko kansan edun mukaisesti ovat kaikkea merkitystä vailla. Kansanedustajana meidän oma mielipiteemme ei saa merkitä mitään, vain puolueen pyyteet ja ryhmän etu, niiden puolesta meidän pitää vaikka myydä oma itsemme. Se on puolue-elämää, se on joukkotoimintaa, se on sitä vaitiomahtia ja talouselämää, jota me olemme eläneet ja elämme niin kauan kuin se meidät näännyttää, sortaa ja uuvuttaa loppuun.

Edistyksiä Danzigissa.

Danzigin uusi senaatti valittiin kuluneen kesäkuun 19 päivänä. Joheinäkuun 3 päivänä suorittivat senaatin molemmat presidentit huomiotaherättävän käyntinsä Puolan hallituksen luona Varsovassa, missä heidät otettiin vastaan kaikella sillä huomiolla, joka yleensä tulee itsenäisten valtioiden päämiesten osaksi. Sanomalehtikaiku Puolassa oli todistuksena siitä, miten harkittu ja viisas tämä askel oli. Kaikkialla sitä arvosteltiin mitä suopeimmin. Johtava saksalainen sanomalehdistö Puolassa toteaa presidenttivierailun tuloksena laajoissa puolalaisissa piireissä vallitsevan sellaisen käsityksen, että nyt on olemassa paremmat mahdollisuudet yhteisymmärryksen aikaansaamiseksi Puolan ja kansallissosialistisesti hallitun Danzigin välillä kuin koko edellisenä aikana. Suoranaisten neuvottelujen avulla koetetaan sopia kaikista Danzigille tärkeistä riidanalaisista kysymyksistä. Tällä välin alkaneista neuvotteluista Danzigissa toivotaan hyviä tuloksia talousrauhan vuoksi.

Yleensä on Danzigissa viime aikoina edistytty huomattavasti, ei vain ulkonaisesti, vaan myöskin sisäisesti. Onhan meidän päiviemme tärkein tunnussana työn hankkiminen. Tästä onkin Danzigin senaatti täysin tietoinen ja toimii sen mukaisesti. Rahavarojen luonnollisesta rajoittamisesta huolimatta on ryhdytty huomattaviin rakennuspuuhiin. Danzigin vapaakaupungin äskenperustetun valtiopankin hallintoneuvosto on avajaisistunnossaan myöntänyt 2 miljoonaa guldenia senaatin päätämiä katu- ja siltatöitä sekä maatalouden parantamistöitä varten. Kaikkien lauttatakson tuntuvalla alentamisella edistetään sisäistä liikennettä.

Danzigin maatalous oli aikojen kuluessa joutunut vallan epätoivoiseen asemaan. Puolan kilpailu rasittaa kovasti Danzigin maatalousväestöä, jolle tuskin jäi

(Jatk. 4. sivulla.)

Me kysymme!

Eikö ole nyt jo aika Suomen kansan luopua puoluekiihkon kirouksesta, riisua ympäriltään puristavat luokkavihan karsinat?

Puolueista kärsinyt.

JÄRJESTÖN TYÖMAILTA

Meitä on pyydetty ilmoittamaan, että ne järjestön jäsenet ja ystävät, jotka ovat tilaisuudessa tekemään kirjalahjoituksia järjestön perustettavaa *kirjastoa varten* voivat siitä ilmoittaa SKJ:n lehtijaostolle, Helsinki, Mikonk. 1, puh. 34793. Olisi toivottavaa, että tämä kaunis ajatus pian toteutuisi.

SKJ:n yleisiä kokouksia

pidetään Helsingissä Piirihuoneistossa Mikonk. 1 B lauantaina t.k. 12 p., tiistaina 14 p., keskiviikkona 15 p., perjantaina 17 p. Kokoukset alkavat klo 19 joka ilta.

*

E. Makasiinink. 6 kerhohuoneistossa tiistaina tk. 14 p., keskiviikkona 15 p. ja perjantaina 17 p. klo 19.

*

Ruotsinkielinen kokous on Piirihuoneistossa Mikonk. 1 B torstaina 16 p. klo 19.

*

Kokoukset ovat kaikki vapaita ja yleisö tervetullut. Kokouksissa on puheita ja keskustelua.

— *Perhejuhlia.* SKJ:n Helsingin piirin II alue toimeenpani viime lauantaina perheiltaman Rakennusmestarien talolla. Samoin oli I alueella E. Makasiinink. 6 kerholla rusetti-perheiltama. Väkeä oli molemmissa kohtalaisen runsaasti. Järjestys hyvä. Muutamia humalaisia pyrki tilaisuuksiin, mutta ne jo ovelta palautettiin. Tulkoon muuten mainittua, että SKJ on ottanut käytäntöön tavan, ettei kellään, oli se jäsen tai ei-jäsen, saa olla minkäänlaista asetta hallussaan iltama- ja juhlatilaisuuksissa. Aseet on luovutettava järjestysmiehille, poislähdettäessä ne jälleen annetaan takaisin. Tilaisuudet olivat molemmat rattoisia ja jättivät mukanaolleisiin mieluisan muiston.

*

Uusia perhejuhlia järjestää Helsingin piirin I alue. Sillä on E. Makasiinink. 6 kerholla pukukarnevaalit lauantaina tk. 12 pnä klo 20. Koettakaapa keksiä kellä on hauskempi ja huvittavampi puku, 5 parasta palkitaan. Muukin ohjelma kuuluu olevan erikoista.

— *Uusi aluejako Helsingissä.* Helsinki oli tähän asti jaettu 5 eri toiminta-alueeseen. Nyttemmin on aluejakoa muutettu niin, että alueitten lukumäärä on 9.

— *Voitti taskukellon.* SKJ:n Helsingin piirin I alueen perhejuhlassa viime sunnuntaina tk. 6 pnä arvottiin aivan uusi taskukello. Kellon onnellinen voittaja oli nuorukainen *Veikko Franttila.*

— *Uusi tilaushankintakilpailu* alueitten kesken, joka alkoi elok. 1 pnä osottaa viime maanantaina tarkastettujen tulosten perusteella seuraavia saavutuksia:

1 tila Itä-Karjalan alue
2 » Länsi-Uudenmaan alue
3 » Helsingin 7 alue
4 » » 11 alue
5 » » Esikaup. alue
6 » » 1 alue
7 » Vaasan alue
8 » Kuopion alue
9 » Helsingin 4 alue
10 » » 14 alue

Kuten näkyy, on Helsingin alueet jääneet ja *maaseutualueet* putkahtaneet johtoon. Saadaanpa nähdä, mitä seuraava tulos näyttää.

SKJ!
Pyrkimykset,
Päämäärä,

on sen uuden kirjan nimi, joka näinä päivinä ilmestyy Suomen Kansan Järjestön kustannuksella. Kirja käsittelee entistä laveammin järjestömme ohjelmallisia suuntaviivoja. Kirjan koko on noin 60 sivua ja maksaa 10:— kpl. Kirja tulee olemaan erikoisen hyvänä oppaana järjestöön jäsenille ja selvittelevänä totuutena kaikille. Joka haluaa kirjan, voi ennakkotilaukset lähettää os. SKJ:n lehtijaosto, Helsinki, Mikonk. 1. Asiamiehiä otetaan myymään kirjaa ympäri maan.

— *Näytelmäilta,* jonka järjestää SKJ:n Helsingin piirin naiset lauantaina tk. 19 pnä klo 20 kerhohuoneistossa E. Makasiininkatu 6. Ohjelmaa järjestellään kovalla touhulla ja kuulemamme mukaan sitä tulee runsaasti ja vaihtelevaa. Muistakaapa järjestön jäsenet ja ystävät pitää tilaisuus mielessänne.

Suurkilpailumme.
Viime maanantaina tulokset osoittivat seuraavia saavutuksia:

1. (1) Tukiv. J. Pirinen, Helsinki.
2. (2) Jv. E. Bernhof, Helsinki.
3. (3) Toimistop. G. Lindqvist, Helsinki.
4. (4) Maist. R. C. Itänen, Turku.
5. (6) Järj. joht. A. Kalsta, Helsinki.
6. (7) Kirjanp. V. Nuoreva, Helsinki.
6. (10) Aluev. K. Halme, Helsinki.

(Jatk. 4. sivulla.)

Järjestön työmailta.

Aatteemme esitaistelijoita Turussa.

Varsinais-Suomi ja Turun seutu herää.

Onnistuneita kokouksia Turussa ja Naantalissa.

Jo keväästä asti on Turun seudulla ollut SKJ:n aatteella myötämielinen maaperä, pitkin kevättä ja kesää on jäseniä liittynyt, pikkukokouksia on pidetty, harrastus ja mielenkiinto on yhä vaan kasvanut. Varsinainen suurempi julkinen n. s. näyttäytyminen oli nyt viime sunnuntain tienoissa, sillä lauantaina tk. 5 pnä oli Naantalissa suurempi kesäkokous, johon oli saapunut väkeä salin täydeltä, ainakin 150 maksullista mukanaolijaa.

Kokouksen avasi vartija *Weberg*, sitäpaitsi puheita pitivät järjestön johtaja kapt. *A. Kalsta* sekä varatuom. *Renvall*. Puheet otettiin vastaan suurin suosionosoituksin. Uusia jäseniä liittyi runsaasti ja lehtien yksityisnumeroitten kysyntä oli vilkasta.

Sunnuntaina tk. 6 pnä oli Turussa Turun alueen vartijain puhuttelukokouksia ja neuvotteluja. Maanantaina 7 pnä oli Turussa Palokunnan talolla suurempi yleinen kokous, joka lyhyestä ilmoitusajasta huolimatta oli koonnut väkeä runsaasti. Maksavaa joukkoa oli yli 300 henkeä. Kokouksen avasi SKJ:n Turun alueen sihteeri *Rosenqvist*, sen lisäksi puhui kapt. *A. Kalsta*. Kuulijakunta oli erikoisen innostunutta ja asiaan kiintynyttä. Kokouksessa liityttiin järjestöön ja tilattiin sekä ostettiin lehtiä.

Yleensä voidaan sanoa, että Varsinais-Suomessa ja Turun seudulla on SKJ aivan omintakeisesti ja itsestään herännyt sekä on voimistunut verrattain voimaperäiseksi. Jatkoa vaan turkulaiset aateveljet!

Järjestömme johtajia Turun vartijoiden vieraana.

(Jatk. 3. sivulta.)

Suurkilpailumme.

8. (8) » K. Jansson, Karjaa.
9. (5) Jv. T. Salonen, Käpylä.
10. (8) Tukiv. K. A. Peltonen, Helsinki.
11. (11) Aluev. J. Vakkuri, Helsinki.
12. (—) Tukiv. S. Hilli, Helsinki.
13. (14) Jv. A. Lae, Helsinki.
14. (14) » A. Virtanen, Helsinki.
15. (12) Toht. G. v. Hertzén, Pihtipudas.
16. (—) Maanv. H. Latvus, Salmi.
16. (21) Tukiv. J. Saarto, Helsinki.
18. (13) » Y. Tepponen, Helsinki.
18. (14) Jv. A. Alkio, Helsinki.
20. (14) Opettaja E. Kull, Vaasa.
21. (14) Kirj. R. Rauanheimo, Porvoo.
21. (20) Jv. O. Sjöstrand, Kuopio.
23. (14) » B. v. Alfthan, Helsinki.
24. (—) Lehtiv. Y. Raikas, Helsinki.
24. (—) Joht. Kostilainen, Suojärvi.

Kuten näkyy numerot muuttuu ja miehet vaihtuu. Pois on 25 paraamman asiamiehen joukosta tipahtanut aluev. N. Perttunen, ins. Sirola, tukiv. Lund, j. n. e. Uusina tulokkaina näemme tukiv. *S. Hilli*, Helsingistä, maanv. *Latvus* Salmista, lehtiv. *Y. Raikas*, Helsingistä, joht. *Kostilainen*, Suojärveltä. Ensi maanantaina uusi tarkkailu.

(Jatk. 2. sivulta.)

Tuottajien ja . . .

töön kiteytyivät, s. o. maailmansotaa seuranneisiin raskaisiin elintarvikepulavuosiin. Silloinhan tehtiin molemmin puolin siksi huomattavia virheitä, että niitten esillevetäminen herättäisi vain tarpeetonta katkeruutta. Sitäpaitsi eivät silloiset olosuhteet olleet kummankaan asianosaisen hallittavissa. Kyllähän vielä nytkin niin mielellään sälytetään kaikki yleismaailmallisuuden tililie, mutta tarkastellaanpa sittenkin edes hiukan nykyistä tilannetta. Pintapuolinenkin tarkastelu tarjoaa tällöin melko mielenkiintoisia kuvia ja tuo päivänvaloon merkillisiltä näyttäviä asioita.

Tuottajien keskuudessa valitetaan usein, että sen ja sen tavaran tuottaminen ei ollenkaan kannata, vieläpä voidaan lahjomattomilla numeroilla todistaa, että tuollaiset väitteet ovat täysin paikkansa pitäviä. Mutta samanaikaisesti kuin tämä todetaan, huomataan noitten »kannattomien tuotteitten» varsinaisilla kulutusmarkkinoilla olevan niin kalliita, että vain harvat ja varakkaat kykenevät niitä itselleen hankkimaan — köyhemmille ne muodostuvat ylellisyystavaroiksi. Tällöin täytyy olla jossain vikaa. Ja suurimmat viat ovat epäilemättä löydettävissä nykyisen järjestelmän miltei rajattomiin suosimassa *n. s. vapaassa kilpailussa* ja kaikenlaisessa *reformihullutte lussa*, missä todella matkitaan ulkomaita, piittaamatta laisinkaan maamme taloudellisesta kantokyvystä. Vapaa kilpailu antaa toimintamahdollisuudet monesti aivan tarpeettomille välikäsille, jotka katsovat asiakseen etuilla sekä tuottajan että kuluttajan kustannuksella, ja uudistusintoilu, esim. liioiteltu yhteiskuntahygeenian varjolla, estää ainakin suuremmissa kulutuskeskuksissa tuottajan pääsyn markkinoille, s. o. kosketuksen itse kuluttajain kanssa. Näissä oloissa ei meidän tarvitse ihmetellä, että aivan kotimaisten tuotteitten tukku- ja vähittäishinnat ovat niin erilaiset, väliin suorastaan uskomattomilta tuntuvat. Kaupallisella alalla emme tietenkään koskaan voi täydellisesti vapautua välikäsistä, sillä onhan tuottajien väliin ilman niitä suorastaan mahdotonta m. m. saada tavaroitaan ensiluokkaiseen kauppakuntoon, mutta *liiallinen välikäsien suosiminen ei voi olla yhteisen edun mukaista*. Mitä erikoisesti uudistuksiin tulee, joista monet meidän pienissä oloissamme ovat vieneet suoraan naurettavuuksiin, niin pitäisi niitä suunniteltaessa ja toimeenpantaessa ennenkaikkea muistaa jo muutenkin raskas verotaakkamme.

Molemminpuolisen edun nimessä olisi meillä sekä valtiollisessa että erittäinkin kunnallisessa elämässä päästävä, vuosien varrella kehittyneet kasvannaiset hävittämällä, tuottajan terveempi pohja tuottajan ja kuluttajan välisille keskinäisille suhteille, ohjeena *»kokonaisuuden etu ennen yksityisetua»*.

R—n.

(Jatk. 3. sivulta.)

Edistyksiä . . .

jälelle edes vaatimattominta toimeentulomahdollisuutta. Tämä ei koskenut yksistään talonpoikia, vaan yhtä suuressa määrässä myöskin maatyöntekijöitä. Danzigin nykyinen hallitus tukee ja edistää maataloutta. Pakkohuutokauppoja koetetaan estää mikäli mahdollista ja muihinkin helpotusta tarkoittaviin toimenpiteisiin on ryhdytty. Huomattavin näistä on asunnonrakentamisveron poistaminen maalla sekä lukuisat muut toimenpiteet, jotka ovat yhteydessä samanaikaisesti myönnettyjen verohuojennusten kanssa.

Maata viljelevän väestön pelastaminen uhkaavasta perikadosta on valtiovallalle pyhempi tehtävä, kuin lainapääoman »pyhien« oikeuksien suojeleminen.

LORDI HUIMAPÄÄ on sen elokuvan nimi, joka esitetään *Casino*-teatterissa, Siltasaarenk. 12. Kuva on mitä eloisin ja täysin reipasta seikkailua. SKJ:läiset, sitä kuvaa kannattaa käväistä katsomassa.

S. K. J. JÄSEN ja KANNATTAJA, joko on pöydälläsi **卐 HAKARISTI-LIPPU?** Ellei ole, niin tilaa se heti! Saatavana 20 mk. kpl. S. K. J. piirikanslista, Helsinki, Mikonk. 1. Maaseud. jälkiv.

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN ohjelmallisia suuntaviivoja on nyt ilmestynyt ja maksaa **1: — mk. kpl.** Yhdellä kertaa tilattaessa 25 kpl on hinta 75 penniä kappale. Tilaukset maaseudulle toimitetaan jälkivaatimuksella.

Tilauslippu. *Allekirjoittanut tilaa ..... kpl. Suomen Kansan Järjestön ohjelmallisia suuntaviivoja, jotka lähetetään jälkivaatimuksella osotteella:*

Nimi

Tarkka osoite

Osottakaa tilauksenne: S. K. J. Lehtijaosto, Helsinki, Mikonk. 1 B.

Maaseutu-kirkonkyliin ja Teollisuusseuduille otamme **tarmokkaita** ja **luotettavia** henkilöitä myymään HERÄÄ 卐 SUOMI ja HAKKORSET 卐 lehtien yksityisnumeroita. Palkkio- y. m. ehdoista saa lähempiä tietoja

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN Lehtijaostolta. Osoite. Helsinki, Mikonkatu 1.

Allekirjoittanut tilaa täten HERÄÄ SUOMEN 卐

kesäk. vuod. lopp. ... 20: —
¼ vuodeksi ... 10: —
1 kk. ... 5: —

Osoitteella:

Raha seuraa mukana.

Leikatkaa irti ja lähett. osoitt.: **S.K.J. Lehtijaosto**, Helsinki, Mikonk. 1.

S. K. J. TYÖTOIMISTO Helsinki, Mikonkatu 1 B. **Puhelin 24 100.**

Suomen Kansan Järjestö Helsinki, Mikonk. 1. puh. 24 100
Uudenmaan Piirikanslia Mikonk. 1. puh. 24 100
Turun aluekanslia Turku, Yliopistok. 24, »Gramola»
Mäntsälän alue Mäntsälä. Vuori.
Länsi-Uudenmaan alue Karjaa, puh. 141

Herää 卐 Suomi
Suomen Kansan Järjestön pää äänen kannattaja.
Helsinki, Mikonk. 1. B.
Toimituksen ja konttorin puh. 34 793.

Tilaushinnat:

Kesäk. vuod. lop.	20:—
¼ vuosi	10:—
1 kk.	5:—
Irtonumeron hinta	1:—

Ilmoitushinnat:
Palsta mm. 1:—. Määrätyllä paik. 20% korotus. Alin ilmoit. maksu 20:— mk.
Lehti ilmestyy joka perjantai.

Helsinki 1933
Tilgmannin Kirjapaino